

[Indenrigsministeren]

teressant diskussion, og den konstruktive del af det er jo, at amtskommunerne og regeringen nu i fællesskab sætter sig sammen for at finde veje til en bedre styring af udgiftsforløbet.

For det er helt klart, at der såvel på sygehusområdet som ikke mindst på sygesikringsområdet er nogle ting, hvor der er virkelig behov for, at man finder nogle fremgangsmåder til styring af det videre udgiftsforløb, sådan at også amtskommunerne i fremtiden har lettere ved at klare det ansvar, som de står med. Ingen skal misunde dem det ansvar, for det er en vanskelig opgave, men det er sandelig også vigtigt, at den bliver løst rigtigt af hensyn til samfundsøkonomien og af hensyn til skattetrykket, som vi trods alt også har lov at påpege at der er betydelig interesse for og behov for at nogen interesserer sig for.

Er det forkert, at nogle amtskommuner i en sådan situation bruger af deres kassebeholdning? Jeg kan sige, at der er i aftalen ikke noget forbud mod, at man bruger af sin kassebeholdning. Kassebeholdningerne i landets amtskommuner er ved udgangen af 1987, sådan som man kan forudse forløbet og efter de opgivelser, som er kommet, af størrelsesordenen 3 mia. kr., og hvis man tror, at kassebeholdningerne i landets primær- og amtskommuner er blevet spist op i denne regerings tid, så vil jeg godt sige, at så er det en alvorlig misforståelse. De samlede kassebeholdninger i primær- og amtskommuner er forøget med ca. 50 pct. i denne regerings tid, så derfor er der ikke tale om, at man her har brugt af opsparede midler. Det er det modsatte, der er tilfældet, og fordi man så i en overgangsperiode i enkelte amtskommuner har mulighed for og behov for at tage af opsparede midler, er der i den store sammenhæng egentlig ikke noget forkert i det.

Lad mig give et andet eksempel. Hvis en amtskommune igennem nogle år har sparet op med henblik på et sygehusbyggeri og så under dette byggeri anvender de opsparede midler, så er det vel faktisk også det, midlerne er sparet op til, og det ville være forkert at forhindre en sådan amtskommune i en sådan anvendelse.

Gennem aftalen mellem regeringen og Det Radikale Venstre om amtskommunernes økonomi for 1987 og 1988 er der tilvejebragt en

mulighed for med udgangspunkt i et skatte-loft, men med dispensationsmulighed for, at nogle amtskommuner kan udskrive mere skat, end skatteloftet tilsiger, at opretholde uændret aktivitet. Man kan dispensere i forhold til indkomstgrundlaget dér, hvor indkomstgrundlaget overstiger de 10 pct., som i øvrigt er lagt som et loft for det, der kan regnes ind, og i forbindelse med en lånepulje på 600 mill. kr. samt i forbindelse med, at der også kan lånes til afdrag på gæld i sådanne situationer – men det er en helt almindelig ting, som ikke fremgår af aftalen, for det er allerede gældende ret – er situationen således den, tror jeg, at en hensigtsmæssig kombination af disse muligheder og en god diskussion imellem den enkelte amtskommune og Indenrigsministeriet kan føre til et forsvarligt grundlag, hvor man kan løse sine opgaver, og hvor man samtidig kan holde den aktivitet, som er forudset, og som det er centralt for regeringen at vi her har fået en regulering af.

Jeg vil gerne sige om aftalegrundlaget, at det er en central ting også for forståelsen af det videre forløb omkring den kommunaløkonomiske situation, at der nu er en sådan aftale mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Vi har hidtil haft en god forståelse med Det Radikale Venstre om den kommunale økonomi, men dette er en aftale, hvor der er nedfældet en række grundlæggende ting, herunder også nogle ting, som er baggrund for, hvordan man i den kommende tid skal vurdere størrelsesordenerne af nogle af de udgifter, som her skal fastsættes, f.eks. i forbindelse med det aktstykke, som forudses vedtaget af finansudvalget i forsommeren.

Det siger sig selv, at vi i vurderingen af det fremtidige forløb så også kommer til at skulle erkende, at så er det en fælles vurdering, som anlægges mellem regeringen og Det Radikale Venstre, og det tror jeg også er vigtigt at holde sig for øje i forbindelse med alle de mange tanker, som har været fremme med hensyn til: hvad nu hvis udviklingen senere viser sig at blive sådan eller sådan eller sådan?

Hertil er at sige, at regeringen vil følge udviklingen med stor opmærksomhed, lige så vel som jeg forventer Det Radikale Venstre vil gøre det, og så vil vi i øvrigt snakke sammen hen ad vejen med hensyn til, hvordan vi